

ת"פ 6091/01/14 - מדינת ישראל נגד ארגה גדמו

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 6091-01-14 מדינת ישראל נ'
גדמו(עציר)
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
ארגה גדמו
01 אפריל 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איתי שמואלי

הנאשם וב"כ עו"ד שי אדרי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מרשיע את הנאשם על פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של איומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, עבירת גניבה עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין ועבירת תקיפה עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ד, 01/04/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

בפתח הדין דהיום הודיעו הצדדים כי הגיעו לכדי הסדר טיעון. על פי הסדר הטיעון תוקן כתב האישום. נוכח תיקון כתב האישום, הרי שראשית לכל דבר ועניין יש לפרט העובדות בהן הודה הנאשם על פי כתב האישום המתוקן. אני מדגיש "על פי כתב האישום המתוקן". אקדים ואומר כי מלכתחילה כתב האישום המקורי שהוגש כנגד הנאשם היה חמור הרבה יותר מזה שנותר לאחר התיקון.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן היה המתלונן בתיק זה חייב לנאשם סך של 470 ₪. בתאריך 30/12/2013 הגיע הנאשם למקום עבודתו של המתלונן על מנת לגבות את חובו. משפגש במתלונן נקט אלימות כלפיו לשם מטרה זו. הנאשם הודה כי תקף את המתלונן לאחר שאחז אותו בידיו ומשך אותו אל מחוץ למקום העבודה. בנסיבות אלה, המשיך הנאשם להכות את המתלונן בכך שסטר לו פעמיים. אחר כך הכניס הנאשם ידו לתוך כיס מעילו ואיים על המתלונן כי ייתן לו את רכושו.

כתוצאה מן האיום מסר המתלונן לידי הנאשם טלפון נייד מסוג סמסונג גלקסי.

עולה עם כן כי הנאשם הודה בשלוש עבירות כפי הכרעת הדין: איומים, גניבה ותקיפה.

עמדת התביעה לעונש היא למאסר שירוצה בעבודות שרות ועונשים נילוויים. עיקר העמדה להחמרה בענישה היא חומרת המעשה ועל פי שיטת התביעה מעשי האלימות שנקט הנאשם בנסיבות המקרה הן מרף גבוה.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר במקרה שאיננו מן החמורים שהרי כל שעשה הנאשם הוא לגבות חובו. אכן גבה החוב בדרך בלתי חוקית, אך בנסיבות המקרה אינן מן החמורות. כמו כן הדגיש ב"כ הנאשם כי מדובר באדם נורמטיבי, חסר הרשעות קודמות, אשר נעצר מספר ימים בגין מקרה זה, והוא מצוי תקופה ארוכה ב"מעצר בית".

אין ספק כי המקרה שלפני מעלה התלבטות מסויימת. בית המשפט מופקד על כך וחובה עליו להעביר לציבור כי אין לנקוט בדרכים אלימות גם בנסיבות המקרה שלפני. בית המשפט חייב להעביר בצורה ברורה ונחרצת החומרה שרואה בהתנהגות אלימה.

יחד עם זאת אני סבור כי המקרה שלפני אינו מציב אלימות ברף חומרה גבוה. מכל מקום, ככל שאני הולך אחר המתווה של תיקון 113 לחוק העונשין, ובשלב הראשון אני קובע מתחם ענישה בהתאם לעבירות אותן ביצע הנאשם ומדובר במספר עבירות, הרי אני סבור שמתחם ענישה יכול להיות ממאסר על תנאי ועד לעונש מאסר בפועל שיש כי ירוצה בעבודות שרות.

על פי מתחם זה אני סבור שהקובע את הדין, במקרה זה גזר הדין הוא היות הנאשם אדם נורמטיבי, מדובר באדם חסר הרשעות קודמות, בעל משפחה אשר עול פרנסת המשפחה מוטל עליו וכפי שהובא לידיעתי אשתו של הנאשם איננה עובדת וממילא הוא מצוי בהגבלת חירות המונעת ממנו לעבוד מזה תקופה ארוכה. בנסיבות אלה אני סבור כי העונש ההולם איננו מאסר בפועל, גם לא כזה שירוצה בעבודות שרות.

אקדים ואומר כי אני סבור שבמקרה זה יש להשית על הנאשם עונש של קנס כעונש ממשי. ואלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה שיש עימה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם, כמו גם עבירה של גניבה.

קנס בסך 500 ₪ או שבוע מאסר תמורתו.

הקנס ישולם מתוך פקדון שהופקד על ידי הנאשם כערובה לשחרורו בתיק מ"ת 6101-01-14.

ככל שתהא יתרה הרי היא תוחזר לאדם שהפקיד הסכום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום א' ניסן תשע"ד, 01/04/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה

הוקלדעלידייפעתמינאי